

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยสำเร็จหรือล้มเหลว Thailand's English Teaching Management: Fail or Success

ชุมพล ปานเกตุ

Chumpon Panket

จิตภินันท์ เหมือนเตย

Chitpinan Muantoei

ไพรัช ปานเกตุ

Pairat Panket

ปรีชา สุขเกษม

Preecha Sukkasem

E-mail muantoei@gmail.com

บทคัดย่อ

ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในสามภาษาที่ใช้โดยคนในการสื่อสารรายวัน ในหลาย ๆ ทวีปทั่วโลกบางประเทศใช้เป็นภาษาราชการบางประเทศใช้เป็นภาษาท้องถิ่น ในประเทศไทยคนไทยไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารประจำวัน แต่เราเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนเป็นเวลา 12 ปี แม้ว่านักเรียนไทยได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นเวลา 12 ปีแล้ว แต่พวกเขาก็กักอยู่ในดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษ: ระบบการศึกษาของไทยผิดปกติอะไร? ตามดัชนีความสามารถด้านภาษาอังกฤษของ EF ในปี 2019 จัดทำโดย Education First จากประเทศสวิสเซอร์แลนด์ประเทศไทยได้คะแนน 47.62 ซึ่งถือว่าต่ำมาก เมื่อปีที่แล้วประเทศไทยได้คะแนน 48.54 และอยู่ในอันดับที่ 64 จาก 88 ประเทศและในปี 2560 อยู่ในอันดับที่ 53 จาก 80 ประเทศด้วยคะแนน 49.7 การจัดอันดับล่าสุดทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ต่ำที่สุดเป็นอันดับสามในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สำหรับความสามารถด้านภาษาอังกฤษหลังเวียดนามและอินโดนีเซียซึ่งอยู่ในอันดับที่ 52 และ 61 ตามลำดับ เมียนมาร์และกัมพูชาถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่มีความสามารถต่ำมากอันดับที่ 86 และ 94 ตามลำดับ สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงสุดและอยู่ในอันดับที่ 5 ของโลกในกลุ่มประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาอังกฤษด้วยคะแนน 66.82 รองลงมาคือฟิลิปปินส์และมาเลเซียซึ่งอยู่ในกลุ่มความสามารถภาษาอังกฤษระดับสูง บทสรุปผู้บริหารของรายงานดัชนีความสามารถด้านภาษาอังกฤษของ EF ระบุว่าทั้งประเทศไทยและกัมพูชาซึ่งพึ่งพาการท่องเที่ยวในฐานะผู้มีรายได้หลักอาจได้รับผลกระทบในทางลบจากความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำเนื่องจากนักท่องเที่ยวเปลี่ยนไปยังจุดหมายปลายทางอื่นเนื่องจากอุปสรรคด้านภาษา ดัชนีดังกล่าวมา

จากการประเมินผลการทดสอบภาษาอังกฤษโดย 2.3 ล้านคนดำเนินการโดย **Education First** ซึ่งเป็น บริษัท ด้านการศึกษานานาชาติที่ให้การศึกษานานาชาติในต่างประเทศการเรียนรู้อาษาการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม

Abstract

English is one of the top 3 languages used by people in daily communication. In various continents around the world, some countries use it as official language, some countries also use as local language. In Thailand, Thai people do not used English in daily communication but we study English at school for 12 years. Even though Thai students have been studied English for 12 years, they falls in English proficiency index: What's wrong with Thai education system? According to the EF English Proficiency Index 2019, prepared by Swiss-based Education First, Thailand scored 47.62, which is regarded as very low proficiency. Last year, Thailand scored 48.54 and was placed 64th out of 88 countries and, in 2017, was 53rd out of 80 countries, with a score of 49.7. The latest ranking has placed Thailand the third lowest among countries in Southeast Asia for English proficiency, behind Vietnam and Indonesia, which were ranked 52nd and 61st respectively. Myanmar and Cambodia were classified in the very low proficiency group, ranking the 86th and 94th places respectively. Among ASEAN countries, Singapore came top with the highest level of English proficiency and was 5th in the world among non-native English speaking countries with a score of 66.82, followed by the Philippines and Malaysia, which were placed in the high English proficiency group. An executive summary of the EF English Proficiency Index 2019 report noted that both Thailand and Cambodia, which rely on tourism as a major income earner, may be negatively impacted by their low English proficiency, as tourists switch to other destinations due to the language barrier. The index was based on assessments of English tests taken by 2.3 million people conducted by Education First, an international education company offering study abroad, language learning, cultural exchange and academic programs around the world.

Conclusion in English language teaching and learning in Thailand, there is a great need for further development. The Thai education system is based on self-determination. Each person who has the duty and authority to manage education, alternately, should conduct a thorough examination. Details of what

should be maintained and what should be improved and also should be done with regard to side effects and related components. Do not change as you wish the authority. The operation is to target a desired addition, teachers should encourage the students aware that English is important for the future. However the first impression is very important. The teachers should encourage the students to have a positive attitude toward learning.

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีคนใช้ในการสื่อสารเป็นจำนวน 1 ใน 3 อันดับแรกของโลก บางประเทศก็ใช้เป็นภาษาราชการ บางประเทศก็ใช้เป็นภาษาถิ่น ถึงแม้ประเทศไทยไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการหรือภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน แต่รายได้หลักส่วนหนึ่งของประเทศก็มาจากการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสาร ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงจัดทำหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับที่มีวิชาภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในวิชาหลักที่นักเรียนต้องเรียน แต่ถึงแม้ว่านักเรียนจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนเป็นเวลานานถึง 12 ปีแต่คนไทยส่วนใหญ่ก็ยังไม่สามารถใช้อังกฤษในการสื่อสารได้ หรือถ้าใช้ได้ก็ไม่ดีนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆในโลก หรือในเอเชียเองที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ทำให้เกิดคำถามขึ้นมาในใจของคนทั่วไปว่าเกิดอะไรขึ้นจากการจัดการศึกษาของประเทศไทย

ดังนั้นทางคณะผู้จัดทำบทความนี้จึงพยายามที่จะหาคำตอบให้กับคำถามนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ/การสื่อสาร

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีคนใช้ในการสื่อสารเป็นจำนวน 1 ใน 3 อันดับแรกของโลก (อีกสองกลุ่มภาษาคือ Mandarin Chinese และ Spanish) จากการสำรวจพบว่าประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเรียกว่า English Speaking Country มีการกระจายอยู่ในทวีปต่างๆ ทั่วโลก บางประเทศก็ใช้เป็นภาษาราชการ บางประเทศก็ใช้เป็นภาษาถิ่น (local language) ในทวีปต่างๆ มีประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และใช้เป็นภาษาราชการ ตลอดจนเพื่อจุดมุ่งหมายอื่นๆ ดังรายละเอียดพอสังเขป

ประเทศที่พูดภาษาอังกฤษในทวีปอเมริกา สหรัฐอเมริกาไม่มีภาษาราชการแต่ประชากรส่วนใหญ่พูดภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษจึงใช้เป็นภาษาในการจัดการศึกษาและการดำเนินกิจการของรัฐ แคนาดาเป็นอีกประเทศหนึ่งที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก และมีภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาราชการลำดับที่สองของประเทศ ซึ่งประชากรส่วนใหญ่สามารถสื่อสารได้ทั้งสองภาษา

ประเทศในแถบแคริบเบียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เช่น แองกวิลลา. ประเทศแอนติกาและบาร์บูดา. ประเทศบาฮามาส. ประเทศบาร์เบโดส. ประเทศเบลีซ. หมู่เกาะเคย์แมน. ประเทศคอสตาริกา. ประเทศเกรนาดา. ประเทศกายอานา. ประเทศจาเมกา. ประเทศปอร์โตริโก. ประเทศเซนต์คิตส์และเนวิส. ประเทศเซนต์ลูเชีย. ประเทศตรินิแดดและโตเบโก, เกาะเซนต์ทอมัส แม้ว่าภาษาอังกฤษจะถูกยกให้เป็นภาษาทางราชการ แต่ผู้คนจำนวนมากที่อาศัยอยู่ในประเทศเหล่านี้ใช้ภาษาสเปน ฝรั่งเศส หรือภาษาอื่นๆ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

ประเทศที่พูดภาษาอังกฤษในทวีปแอฟริกา ประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ และประชากรส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเช่น ประเทศกานา. ประเทศเคนยา. ประเทศเลโซโท. ประเทศไนจีเรีย. ประเทศรวันดา. ประเทศแอฟริกาใต้. ประเทศยูกันดา. ประเทศซิมบับเว

ประเทศที่พูดภาษาอังกฤษในยุโรป มีหลายประเทศและดินแดนในทวีปยุโรปที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักหรือใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ เช่น ประเทศอังกฤษ. ไอร์แลนด์. ไอร์แลนด์เหนือ. สกอตแลนด์. มอลตา. เวลส์. ยิบรอลตาร์. ไอล์ออฟแมน. เจอร์ซีย์. เกิร์นซีย์

ประเทศที่พูดภาษาอังกฤษในทวีปเอเชีย ในทวีปเอเชียที่ระบุให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ หรือเป็นภาษาราชการในทางพฤตินัย แม้ว่าไม่จำเป็นต้องเป็นภาษาหลักก็ตาม เช่น ประเทศอินเดีย. ประเทศปากีสถาน. ประเทศฟิลิปปินส์. ประเทศสิงคโปร์. ประเทศบรูไน. ประเทศศรีลังกา. ประเทศมาเลเซีย. ประเทศอิสราเอล. ประเทศบังกลาเทศ

ในประเทศอินเดีย ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ เช่นเดียวกับสิงคโปร์ที่มีภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการและนิยมใช้ในการสื่อสารอย่างแพร่หลาย

ประเทศที่พูดภาษาอังกฤษในโอเชียเนีย “โอเชียเนีย” หมายถึงกลุ่มประเทศและหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก รวมทวีปออสเตรเลียซึ่งเป็นทวีปที่มีขนาดเล็กที่สุด ออสเตรเลียจะเป็นกรณีเดียวกับสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรที่ไม่ได้ระบุว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ แต่ก็ยังเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเป็นหลักและเป็นภาษาราชการในทางพฤตินัย ประเทศอื่นๆ ในโอเชียเนียที่พูดภาษาอังกฤษ เช่น อเมริกันซามัวและหมู่เกาะคุก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเป็นหนึ่งในภาษาราชการของประเทศนิวซีแลนด์

ประเทศต่อไปนี้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการแม้จะไม่พูดเป็นหลักก็ตาม ฟิจิ. กวม. คิริบาส. สาธารณรัฐหมู่เกาะมาแชลล์. ไมโครนีเชีย. นาอูรู. นิวเว. หมู่เกาะนอร์เทิร์นมาเรียนา. ปาเลา. ปาปัวนิวกินี. หมู่เกาะพิตแคร์น. ซามัว. หมู่เกาะโซโลมอน. ตองกา. ตูวาลู. วานูอาตู

ดัชนีความรู้ภาษาอังกฤษของ EF

EF Education First เป็นบริษัทการศึกษานานาชาติพยายามจัดอันดับค่าเฉลี่ยทักษะภาษาอังกฤษได้สรุปข้อมูลที่รวบรวมผ่านการทดสอบภาษาอังกฤษทางอินเทอร์เน็ต จากผู้ที่ทำการทดสอบ 1.7 ล้านคน จาก 100 ประเทศ (ตุลาคม 2562) ดังนี้

2019 อันดับ	ประเทศ	2019 คะแนน	2019 Band Proficiency
71	 บังกลาเทศ	48.11	ความเชี่ยวชาญต่ำมาก
72	 มัลดีฟส์	48.02	ความเชี่ยวชาญต่ำมาก
73	 เวเนซุเอลา	47.81	ความเชี่ยวชาญต่ำมาก
74	 ประเทศไทย	47.61	ความเชี่ยวชาญต่ำมาก
75	 จอร์แดน	47.21	ความเชี่ยวชาญต่ำมาก

ASEAN Countries

สำหรับกลุ่มประเทศอาเซียน ความสามารถด้านภาษาอังกฤษระบุดังตาราง

จะเห็นได้ว่าสิงคโปร์เป็นประเทศที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษสูงที่สุดในบรรดา 25 ประเทศในเอเชีย และห้าประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงสุดคือ

1. สิงคโปร์ ด้วยคะแนน EPI 66.82 สิงคโปร์ ยังติดอันดับที่ห้าในกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทั่วโลกรองจากเนเธอร์แลนด์ สวีเดน นอร์เวย์ และเดนมาร์ก ประเทศนี้ยังเป็นประเทศเดียวในเอเชียที่ถือว่ามีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษสูงมาก
2. ฟิลิปปินส์ เข้ามาเป็นอันดับสองในเอเชียโดยมี EPI 60.14 (ความเชี่ยวชาญสูง)
3. มาเลเซีย จากรายงานของ EPI ที่ 58.55 (ความเชี่ยวชาญสูง) ประเทศมาเลเซียติดอันดับที่สามในบรรดาประเทศในเอเชีย
4. จีนฮ่องกง ฮ่องกงอยู่ในอันดับที่สี่โดยมี EPI อยู่ที่ 55.63 (ความเชี่ยวชาญปานกลาง)
5. อินเดีย ด้วยคะแนน EPI 55.49 (ความเชี่ยวชาญปานกลาง) อินเดียอยู่ในอันดับที่ห้าในเอเชีย

การปิดเศษขึ้น 10 อันดับแรกคือ:

- เกาหลีใต้ (55.04)
- ไต้หวัน, จีน (54.18)
- จีน (53.44)

- จีนมาเก๊า (53.34)

- เวียดนาม (51.57)

ในส่วนอื่น ๆ ของเอเชียอินโดนีเซียเข้ามาอยู่อันดับที่ 13 ในเอเชียและอันดับที่ 61 ของโลกโดยมีค่า EPI อยู่ที่ 50.06 (ความสามารถต่ำ) ในขณะที่ประเทศไทยเข้ามาอยู่อันดับที่ 17 ในเอเชียและอันดับที่ 74 ของโลกด้วยคะแนน EPI 47.61 (ความเชี่ยวชาญต่ำ)

ส่วนที่ 2 การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

จากข้อมูลที่อยู่ในส่วนที่ 1 สะท้อนให้เห็นแนวโน้มในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไม่พัฒนาไปยังเป้าหมายที่วางไว้ (แม้ปัจจุบันจะมีการวางแผนพัฒนาประเทศล่วงหน้า 20 ปีก็ตาม) ที่ผ่านมาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนได้จัดให้มีการประชุมสัมมนาบุคลากรทางการศึกษา จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่ก็เป็นการกระทำที่ปลายเหตุเพราะหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายเปลี่ยนวิธีดำเนินการไปตามผู้บริหารที่สับเปลี่ยนเวียนกันมาตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนไปในระดับรัฐมนตรีและปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ไม่ยึดถือแบบปฏิบัติที่ส่งผลดีอย่างต่อเนื่องยั่งยืน (ผลลัพธ์จึงปรากฏตามการประเมินในส่วนที่ 1) เมื่อย้อนมาดูหลักสูตรภาคบังคับที่จัดให้ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นเวลา 12 แต่ผู้เรียนเหล่านี้ก็ยังไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตามในการประชุมสัมมนาเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ภายหลังการสำรวจ และเสนอแบบสำรวจแล้วคณะผู้สัมมนาได้ช่วยกันระดมสมอง (brain storming) ศึกษาเอกสารเพื่อหาปัญหาของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาทางด้านการสอน 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน (listening, speaking, reading, writing) และด้านองค์ประกอบของภาษา(component) ได้แก่ ระบบการออกเสียง (sound-pronunciation) ระบบคำศัพท์ (vocabulary) และระบบโครงสร้าง/ไวยากรณ์ (grammar/ structure) ดังรายละเอียด

1. ด้านทักษะทางภาษา (skills)

ปัญหาด้านการฟัง (listening)

1. ฟังเจ้าของภาษาพูดไม่เข้าใจ พูดเร็วเกินไป
2. ฟังแล้วจับใจความไม่ได้
3. ฟังแล้วไม่รู้ความหมายของคำ/ประโยค
4. ฟังแล้วตอบคำถามไม่ได้
5. ฟังแล้วปฏิบัติตามไม่ได้

ปัญหาด้านการพูด (speaking)

1. พูดได้เป็นบางโอกาส

2. ขาดความเชื่อมั่นในตนเองไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าท้าทายเป็นภาษาอังกฤษ
3. พูดประโยคยาวๆ ไม่ได้
4. พูดโต้ตอบสื่อสารไม่ได้ บางครั้งพูดได้แต่ไม่คล่อง
5. ใช้คำศัพท์และประโยคในการพูดไม่ถูกต้อง

ปัญหาด้านการอ่าน (reading)

1. อ่านไม่ได้เพราะไม่รู้พยัญชนะ/สระ
2. อ่านออกเสียงไม่ได้ ไม่มั่นใจในตนเอง
3. อ่านแล้วจับใจความไม่ได้ ตอบคำถามไม่ได้
4. อ่านแล้วแปลไม่ได้เพราะไม่รู้จักคำศัพท์รวมทั้งการเรียงคำ
5. อ่านได้บ้างแต่อ่านไม่คล่อง

ปัญหาด้านการเขียน (writing)

1. เขียนไม่ได้เพราะจำคำศัพท์ไม่ได้ สะกดคำไม่ได้
2. แต่งเรื่องจากภาพไม่ได้
3. เขียนเรียงคำเพื่อให้เป็นข้อความไม่ได้ และไม่ถูกหลักไวยากรณ์
4. เขียนตามหลักภาษาไทย
5. ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน (punctuation)
6. ใช้อักษรตัวใหญ่ในภาษาอังกฤษ (capital letter) ไม่เป็น

ข้อเสนอแนะ

ในการสอนทักษะทางภาษาอังกฤษ ผู้สอนจะต้องเริ่มต้นสอนจากการออกเสียงสระ และพยัญชนะให้ถูกต้อง ออกเสียงเป็นคำให้ถูก ผู้เรียนเรียนจึงจะพูดและอ่านได้ถูกต้องตลอดจนสามารถเขียนคำได้ถูกต้อง ผู้สอนเพียงสอนหลักของโครงสร้างทางไวยากรณ์ให้กับผู้เรียน ผู้เรียนก็จะเขียนเป็นประโยคได้ ทั้งนี้จะต้องสอนเป็นขั้นตอน ทีละขั้น และทำการ x-ray ผู้เรียนกลุ่มที่จะสอนทุกครั้ง

2. ด้านองค์ประกอบของภาษา (component)

ระบบการออกเสียง (sound-pronunciation)

ปัญหาด้านการออกเสียง

ในด้านการเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียนที่เป็นคนไทย และคุ้นกับภาษาไทยจะมีปัญหาดังต่อไปนี้

1. เสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษที่ไม่มีเสียงพยัญชนะเหล่านี้ในภาษาไทย คนไทย จะออกเสียงไม่ได้ และออกเสียงผิด ต้องฝึกออกเสียงให้ได้ เช่น

Think / θ /	คนไทยออกเสียงเป็น ท (ทิ้ง) ซ (จึง)
Zoo / z /	คนไทยออกเสียงเป็น ซ (ซู)
Seven / v /	คนไทยออกเสียงเป็น ว (เซเวน)

2. เสียงท้ายคำภาษาอังกฤษ (Final sound) จะมีการออกเสียงก็จะเป็น
ปัญหาสำหรับคนไทย เพราะคนไทยจะไม่ออกเสียง ถ้าพูดแบบภาษาไทยจะไม่รู้ว่า หมายถึงอะไร
เช่น

Rose (ดอกกุหลาบ)

Road (ถนน)

3. สระเสียงสั้น-ยาว (short-long vowel) ในภาษาไทยเราจะออกเสียง
ใกล้เคียงกัน พอออกเสียงในภาษาอังกฤษก็จะผิดความหมายเช่น

Sit /i/ นั่ง

Seat /i:/ ที่นั่ง

4. สระบางตัวจะออกเสียงต่างกันเมื่ออยู่ในตำแหน่งต่างกัน หรืออยู่ใน
ตำแหน่งต่างกันก็ตาม เช่น u put /ʊ/ cut /ʌ/

5. พยัญชนะบางตัวจะไม่ออกเสียง (อักษรตัวหนา) เช่น

honest hour honour

6. การออกเสียงท้ายคำของคำกริยาที่เติม -ed, เช่น stopped, played
และคำนามที่เติม -es เช่น boy, boxes

ระบบคำศัพท์ (vocabulary)

ปัญหาด้านคำศัพท์

ด้านคำศัพท์ มีปัญหาสำหรับคนไทยในการเรียนภาษาอังกฤษ สรุปได้ดังนี้

1. การลงเสียงหนัก เบา (stress) เป็นคำ 2 พยางค์ ถ้าลงเสียงหนักในพยางค์
แรกจะเป็นคำถาม ลงเสียงหนักในพยางค์ที่สองจะเป็นคำกริยาและมีความหมายต่างกันจากการลง
เสียงหนักในพยางค์แรกดังตัวอย่าง

conduct conflict contest decrease

suspect

2. คำศัพท์ในภาษาอังกฤษที่มีคำพ้องเสียง (แม้จะมีสระและตัวสะกด
เหมือนกัน) แต่ความหมายต่างกัน (ภาษาไทยไม่มีแบบนี้) ผู้เรียนจะต้องแยกแยะให้ถูก มิฉะนั้นจะ
เข้าใจผิด เช่น Ship /ʃ/ เรือ Chip /tʃ/ ชิป

3. คำศัพท์บางคำในภาษาอังกฤษมีเสียงเหมือนกัน (Homophones) แต่มีรูป
ศัพท์ต่างกัน เช่น flu / flew pray / prey weak / week

4. คำภาษาอังกฤษบางคำเขียนเหมือนแต่ออกเสียงต่างกัน (Homographs)
ดังตัวอย่าง

I live in the north of Thailand.

My favourite rock group is singing live on TV tonight.

5. คำศัพท์ภาษาอังกฤษจะมีบางคำเป็นได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์ (Singular
and Plural) แต่คำบางคำมีรูปแบบเป็นพหูพจน์เสมอ ดังตัวอย่าง

scissors

glasses/spectacles

แต่คำบางคำมีรูปพหูพจน์แต่ใช้กริยาเป็นเอกพจน์ ดังตัวอย่าง

Names of some games : billiards, dominoes, draughts, cards

Names of subjects/activities : physics, economics, classics,
gymnastics, athletics

6. คำในภาษาอังกฤษ เมื่อรวมเป็นกลุ่มคำที่เป็นคำกริยา จะมีความหมายผิดไป จากคำเดิมมาก ไม่เหมือนกับภาษาไทยที่ยังอิงความหมายของคำเดิมอยู่บ้าง ดังตัวอย่าง

hold on = wait on the telephone

show up = appear

wake up = stop sleeping

ระบบโครงสร้าง/ไวยากรณ์ (grammar/ structure)

ปัญหาด้านไวยากรณ์

มีปัญหาพอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การเรียงคำขยายในภาษาอังกฤษ (adjective หรือคำนาม) คนไทยมักเจอคำขยายในภาษาอังกฤษ มาไว้หลังคำที่มันขยายเหมือนคำนาม ผิดกับภาษาอังกฤษที่จะเอาคำที่มันขยายความไว้ข้างหน้าและจะแปลกลับด้านกับภาษาไทยเช่น

1) รถโรงเรียน คนเรียนภาษาไทยจะเขียนว่า bus school (คำขยายเอาไว้หลัง) ภาษาอังกฤษจะเขียนว่า school bus (คำขยายไว้หน้า)

2) เสื้อแจ็คเก็ตสนามคนไทยเขียน jacket field ภาษาอังกฤษจะเขียนว่า field jacket

2. ด้านคำนามที่เป็นพหูพจน์ (plural) จากที่เป็นเอกพจน์ (singular) ภาษาอังกฤษจะใช้เติมคำข้างท้ายด้วย s หรือ es ตามลักษณะคำแต่ภาษาไทยไม่มีการเติม ทำให้ผิดพลาด เช่น book – books, bench - benches

3. เรื่องลำดับของกาลเวลา (Tenses) ในภาษาอังกฤษจะมีคำที่บอกเวลาทั้งในประโยคธรรมดาและในประโยคคำถาม และจะเปลี่ยนรูปกริยาด้วย แต่ในภาษาไทยไม่มีแต่ใช้คำบอกเวลาลงไปเท่านั้น ไม่มีเครื่องหมายบอกกาลเวลาจึงทำให้เกิดปัญหา เช่น

Did you go to school yesterday? (เธอไปโรงเรียนเมื่อวานนี้ไหม)

I went to Bangkok last week. (ฉันไปกรุงเทพเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว)

I will go to Chiangmai next week. (ฉันจะไปเชียงใหม่สัปดาห์หน้า)

4.punctuation เครื่องหมายวรรคตอน เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) ในภาษาอังกฤษถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องมีเช่น , (comma) . (fullstop) และ ? (เครื่องหมายคำถาม) แต่ในภาษาไทยไม่มีในลักษณะนี้จึงทำให้เกิดปัญหา เช่น

He likes durian, jackfruit, mango and other fruits.

Do you like melons?

5. การใช้ (article) ภาษาไทยไม่มีการใช้เพื่อบอกลักษณะทำให้คนใช้เกิดผิดพลาด เช่น a book, the book, books

6. การใช้กริยาให้เข้ากับประธานของประโยค (agreement of verbs) ในภาษาอังกฤษจะต้องใช้กริยาตามประธานของประโยคภาษาไทยไม่มี คนไทยจึงใช้ผิดพลาด เช่น กรณีที่เป็นปัจจุบัน ถ้าประธานเป็นเอกพจน์กริยาจะต้องเติม s หรือ es แต่ถ้าประธานเป็นพหูพจน์กริยาไม่ต้องเติมหรือ es เช่น

She goes to school every day.

They speak French.

ส่วนที่ 3 ข้อสรุป

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย จำเป็นต้องมีการพัฒนาอีกมาก ระบบการศึกษาของไทยเป็นการยึดตนเองเป็นหลัก ผู้มีหน้าที่และมีอำนาจจัดการศึกษาแต่ละคนที่สับเปลี่ยนกันมาควรทำการตรวจสอบอย่างละเอียดว่าอะไรที่ควรคงไว้ อะไรที่ควรปรับปรุงก็ควรจะทำโดยคำนึงถึงผลข้างเคียงและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง อย่าปรับเปลี่ยนตามใจผู้มีอำนาจ การดำเนินการจึงจะไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ นอกจากนี้ครูผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความตระหนักว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่ออนาคตอย่างไร ความประทับใจครั้งแรกนั้นสำคัญมาก ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

References

- Ann Baker. **Tree or Three**, second Edition, Cambridge University press, 2005
- Ann Baker. **Ship or Sheep?**, Third Edition, Cambridge University press, 2013
- Jeremy Harmer. **How to teach English**, Pearson Education Indochina, 2004
- Judy B. gilbert. **Clear Speech**, Fourth Edition, Cambridge University press, 2015
- Michael Mc Carthy, Felicity O'Dell. **English Vocabulary in use: Elementary**, Third Edition, Cambridge University press, 2013
- Michael Mc Carthy, Felicity O'Dell. **English Vocabulary in use: Pre-Intermediate**, Third Edition, Cambridge University press, 2013
- Michael Mc Carthy, Felicity O'Dell. **English Vocabulary in use: Intermediate**, Third Edition, Cambridge University press, 2013
- Michael Mc Carthy, Felicity O'Dell. **English Vocabulary in use: Upper Intermediate**, Third Edition, Cambridge University press, 2013
- Michael Mc Carthy, Felicity O'Dell. **English Vocabulary in use: Advanced**, Third Edition, Cambridge University press, 2013